

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

*Scotigor Constantin XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 02.07.2018 până la 28.06.2019;

Instanța de apel de la 12.09.2019 până la 06.11.2019;

Instanța de recurs de la 15.01.2020 până la 06.05.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019, Constantin Scotigor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa de 6 luni închisoare. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei s-a inclus parțial durata pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2019, condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 1 an și 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal în cauza privind învinuirea lui Constantin Scotigor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul că partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat că, Constantin Scotigor la 09 aprilie 2018, aproximativ între ora 03:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la depozitul de cereale amplasat în s. Zîmbreni, r-nul Ialoveni, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unei răpiri a mijlocului de transport fără scop de însușire, profitând de faptul că Valerii Mocanu, proprietarul automobilului de model Vaz 21063 cu numere de înmatriculare XXXXX, se afla la masa cu alți prieteni, a luat cheile de la automobil, după care prin deschiderea ușii, care nu

era încuiată a pătruns în automobilul de model Vaz 21063 cu numere de înmatriculare XXXXX și pornind motorul, punându-l în mișcare, care era parcat la poarta depozitului și fără scop de însușire a răpit automobilul dat, cu care s-a deplasat în direcția comunei Bacioi, mun. Chisinau, până la epuizarea sursei de combustibil, rămânând pe acostamentul drumului, fapt prin ce i-a cauzat, proprietarului mijlocului de transport de model Vaz 21063 cu numere de înmatriculare XXXXX o paguba materială considerabilă, suma prejudiciului, estimându-se la 22 000 lei.

Tot el, la 09 aprilie 2018, aproximativ între ora 03:30, având intenția conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, încălcând prevederile art. 14, lit. a) Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede ca conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, nedeținând permis de conducere, a urcat la volanul automobilului de model Vaz 21063 cu numere de înmatriculare XXXXX și s-a deplasat în direcția comunei Bacioi, mun. Chișinău, până la epuizarea sursei de combustibil, rămânând pe acostamentul drumului, unde a fost depistat de colaboratorii de poliție.

În urma testării alcooscopice cu aparatul „DRAGER” efectuat la 09 aprilie 2018, ora 08:32, la Constantin Scotigor s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,48 mg/1, ceea ce constituie starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, încălcând astfel prevederile art. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că persoana care conduce un vehicol, trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehicolul condus, precum și cerințele prevederilor art. 14 lit. a) din același Regulament, care stipulează că conducătorului de vehicol îi este interzis să conducă vehicolul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate.

Astfel, acțiunile lui Constantin Scotigor au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

2.1. Inculpatul Constantin Scotigor în ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești a declarat că nu solicită administrarea de noi probe și personal, prin înscris autentic semnat de el, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea următoarei soluții prin care a-l recunoaște culpabil pe Constantin Scotigor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și a-l condamna în baza acestui articol, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedura penala, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni. De asemenea, a-l recunoaște culpabil pe Constantin Scotigor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și a-l condamna în baza acestui articol cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedura penala, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial de pedepse, a-i stabili o pedeapsă de 1 an și 4 luni închisoare. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a cumula parțial sentința Judecătorei Chisinau, sediul Central din 14 decembrie 2018, condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, a-i stabili inculpatului Constantin Scotigor o pedeapsă de 2 ani închisoare. Conform art. 72 alin. (3) Cod penal, a dispune executarea pedepsei cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, pentru atingerea scopului pedepsei penale, pentru corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane este oportună aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, procurorul a menționat că, instanța de judecată ilegal și neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal în cauza penală privind învinuirea lui Constantin Scotigor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal din motivul că partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul, or, potrivit art. 109 Cod penal, alin. (1) *„Împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă infracțiuni prevăzute la capitolele II - VI, la art. 264 alin. (1) din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani”*.

Mai mult, apelantul a indicat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a prezentat două ordonanțe certificate care atestă faptul că în privința inculpatului a fost încetată urmărirea penală pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani, infracțiuni care fac parte din capitolul VI „Infracțiuni contra patrimoniului” al Părții speciale din Codul Penal. Așadar, în baza ordonanței din 29 septembrie 2014, de către Procurorul în Procuratura sect. Botanica, Victoria Străistaru, în privința inculpatului s-

a încetat urmărirea penală în cauza penală nr. 2014421870 în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, din motivul împăcării părților. La fel, în baza ordonanței din 30 septembrie 2015, de către Procurorul în Procuratura sect. Botanica, Vereteno Oleg, în privința inculpatului s-a încetat urmărirea penală în cauza penală nr. 2015421130 în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, din motivul împăcării părților.

De asemenea, procurorul a conchis că, instanța de judecată eronat și ilegal a făcut trimitere în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei se include parțial durata pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24.04.2019, condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, or, sentința nominalizată supra, nu este definitivă la momentul pronunțării Sentinței respective a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019, dat fiind faptul că a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău la 13 mai 2019, și Curtea de Apel urmează să se pronunțe, fiind fixată ședință de judecată la data de 12 septembrie 2019. Instanța de judecată era necesar să includă parțial durata pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 14 decembrie 2018, condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Serghei Postica în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Constantin Scotigor să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocat faptul că nu este de acord cu sentința din 28 iunie 2019 ca fiind neîntemeiată și nemotivată în partea ce ține de stabilirea pedepsei pe capătul de acuzare prevăzut de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, or, instanța de fond a comis o eroare de drept în privința individualizării pedepsei și anume prin faptul că aceasta nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 70 alin. (3¹) Cod penal în coraborare cu art. 364¹ Cod de procedură penală, aplicându-i lui Constantin Scotigor o pedeapsă inechitabilă, or, dacă instanța de judecată a ajuns la concluzia de ai aplica o pedeapsă sub formă de închisoare, aceasta urma să fie maxim de 5 luni și 10 zile.

De asemenea, apărătorul a menționat că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede și altă pedeapsă mai blândă, cum este amendă și muncă neremunerată, prima instanță a aplicat cea mai aspră pedeapsă prevăzute de infracțiunile ce i se încredinează acestuia, aceasta nemotivat și neîntemeiat a considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Serghei Postica în numele inculpatului și admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința și pronunțarea unei noi hotărâri în partea încetării procesului penal în baza învinuirii inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal și individualizării pedepsei penale, după cum urmează:

„Lui Constantin Scotigor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), art. 192¹ alin. (1) Cod penal de numit pedeapsă după cum urmează:

- în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - închisoare pe un termen de 5 luni;

- în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, de numit pedeapsă definitivă lui Constantin Scotigor, închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14 decembrie 2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis”.

4.1. În motivarea deciziei pronunțate instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a concluzionat că este neîntemeiată poziția instanței de fond în partea încetării a procesului penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părții vătămate, or, instanța nu a ținut cont de faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a prezentat două ordonanțe certificate care atestă faptul că în privința inculpatului a fost încetată urmărirea penală pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani, și anume în baza ordonanțelor din 29 septembrie 2014 și 30 septembrie 2015 din motivul împăcării părților.

În contextul celor invocate, instanța de apel a menționat că, infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal și art. 187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal, fac parte din capitolul VI „Infracțiuni contra patrimoniului” al Părții speciale din Codul Penal, iar instanța neîntemeiat a încetat procesul penal în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal de care este învinuit inculpatul.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut argumentele din apelul acuzatorului de stat precum că, la stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă.

Astfel, instanța de apel ținând cont de persoana inculpatului, de faptul că acesta a recunoscut vina în cele imputate, se căiește sincer, cauza fiind examinată în procedură simplificată precum și de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea inculpatului poate avea loc doar prin izolarea lui de societate, ori pedeapsă reală cu închisoare, pedeapsă pe care instanța o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Totodată, instanța de apel a subliniat că prima instanță eronat nu a luat în calcul circumstanțele de fapt în care a fost comise infracțiunile, și nici faptul că, inculpatul săvârșește fapte infracționale similare la perioade scurte de timp, ori aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a pedepsei, este conformă cu prevederile art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile apărării precum că, instanța de fond eronat a aplicat inculpatului o pedeapsă privativă de libertate în temeiul art. 264¹ Cod de procedură penală, or, sancțiunea acestui articol prevede și o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, acesta a fost anterior condamnat, iar pedeapsa aplicată nu a contribuit la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunile date, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a reiterat că, instanța de judecată eronat a aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin care în termenul pedepsei s-a inclus parțial durata pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 aprilie 2019, condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilindu-i lui Constantin Scotigor pedeapsa definitivă sub formă de 1 an și 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ori aceasta nu era definitivă la

momentul pronunțării sentinței respective a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 28 iunie 2019.

Astfel, instanța de apel a subliniat că, la caz sunt aplicabile și prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor stabilite, de numit pedeapsă definitivă lui Constantin Scotigor, închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Iar, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 decembrie 2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în partea individualizării pedepsei penale și condamnării inculpatului în baza art. 192 alin. (1) Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte conform modului stabilit pentru prima instanță, și anume „Încetarea procesului penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține că, instanța de apel eronat a recunoscut vinovat inculpatul în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, or, procesul a fost încetat din motivul împăcării părților.

De asemenea, recurentul consideră că, pedeapsa inculpatului stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, trebuie să fie una echitabilă, iar o pedeapsă privativă de libertate este una prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului indică ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, temei incident pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume, prin faptul că instanța de apel urma să mențină sentința în partea încetării procesului în învinuirea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, deoarece părțile s-au împăcat, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că instanța de apel corect a menționat că „(...)este neîntemeiată poziția instanței de fond în partea încetării a procesului penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părții vătămate, or, instanța nu a ținut cont de faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a prezentat două ordonanțe certificate care atestă faptul că în privința inculpatului a fost încetată urmărirea penală pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani, și anume în baza ordonanțelor din 29 septembrie 2014 și 30 septembrie 2015 din motivul împăcării părților”.

Astfel, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiată poziția apărării care declarativ susține că instanța de apel nu a ținut de faptul că infracțiunile incriminate inculpatului prin ordonanțele din 29 septembrie 2014 și 30 septembrie 2015, nu sunt similare. Or, inculpatului i s-a imputat comiterea unui furt și jaf care fac parte la fel ca răpirea mijlocului de transport face parte din categoria infracțiunilor contra patrimoniului prevăzut de Capitolul VI al Codului penal, partea specială.

De asemenea, infracțiunile imputate anterior prin ordonanțele din 29 septembrie 2014 și 30 septembrie 2015, la fel ca și infracțiunea prevăzută de art. 192¹ Cod penal, au la bază scopul de cupiditate, unica diferență fiind că răpirea mijlocului de transport nu se comite prin sustragere.

În acest context, Colegiul penal reamintește că potrivit art. 109 Cod penal împăcarea părților cu încetarea procesului penal este posibilă doar dacă în privința persoanei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani, și aici legiuitorul specifică similare și nu identice precum interpretează apărătorul.

Cu referire la temeiul invocat de către avocatul Dumitru Marinescu precum că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă că, recurentul critică decizia în partea stabilirii pedepsei penale, executarea acesteia fiind suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal, solicitând aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, Colegiul penal respinge ca fiind nefondate aceste alegații, or, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a aplicat o pedeapsa echitabilă acțiunilor comise de către inculpat, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, 84 și 90 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din cererea de apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În concluzie, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat

în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința *Scotigor Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **03 iunie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan